

Poměr Marxe a Engelse k Slovanům.

Nedávno vyšla ve vídeňském nakladatelství Hojlbach kniha známého britského experta pro otázky Sovětského svazu Roberta C o n c w i s t a a kniha sá ti tul "Stalinova genocida" - "Stalins Volksmord". Jsou v ní opatření, které podní řlo Stalinovo vedení v letech 1941-44 proti třem národnostním skupinám : Tatař ům, Kézům a Litevcům. Při této akci bylo fyzicky zlikvidováno půl milionu li- dí a další miliony byly deportovány, vězněny a vyhladověny. Některé skutečnos- ti o této akci jsou známy z tajné zprávy Nikity Chruščova na XX. sjezdu KSSS.

Concwisťova kniha však obsahuje řadu otřesných detailů a nezvratné důka- zy o tom, že tato akce byla svou plánovistostí, svým rozsahem a brutálními me- todami naprosto srovnatelná se zločiny nacistického režimu.

V západní marxistické levici se setkáváme s dvojím přístupem k podobným jevům. Dogmatické levice hlásící se k promoskevkým ideálům podobná fakta buď většinou popírá, nebo je označuje za zkreslená, přehnaná a nebo jednostranně i terpretovaná. Různé směry t.zv. nové levice tato fakta ořizňávají a odsuzují, ale nepovažují je za součást hnutí hlásící se k marxismu, nýbrž za odchylku od marxismu jeho deformaci, jako zločin jedné mocenské skupiny nebo dokonce jedno ho člověka. Při diskuzích na vysokých školách se setkáváme velmi často s touto argumentací a s tvrzením, že marxismus je sám o sobě výrazem nejvyššího humani smu. Diskutující setrvávají na tomto tvrzení přes veškerá otřesná fakta, dnes už téměř 57 let trvající společenské praxe této ideologie a přes skutečnost, že podle samotného Karla Marxe je praxe jediným kritériem ideologie.

Co říci k tomuto postoji? Je opravdu jen praktická činnost jistých skupi zločinná? Jsou základy tohoto učení humanistické? A nebo je právě netolerantno st imanentní součástí celé ideologie? Pokusme se tuto otázku analyzovat a ptát se jaký je postoj marxismu, jeho kt.zv. klasiků ke vztahům mezi národy?

Začneme s citátem: "Rakousko, aby bylo odněmečtjeno a odmaďarštěno muselo by být čechizováno, slovanizováno ~~nebo~~ nebo což je totéž rusifikováno. Člověk už vidí přičaszet okamžik, kdy ~~xxxxxxx~~ pokus sňilou celkovou monarchii je ště jednou záplatovat slovenskými bestiiemi." Pověšimně si i tohoto posledního slova, podobné výrazy se budou v naší poznámce ještě častěji opakovat. Necht p sluchač hádát, který zavilý nacionalista a nebo protislovenský rakousko-uherský centralista to vylil své city. Těžko uhadnout. Citát je z úvodníku Marxe a En- gelse v "Neue Rheinische Zeitung", dne 4.ledna 1849. O týden později byli oba klasikové adresnější, zaměřili se ve svém komentáři výlučně na Čechy. Zřízení t. zv. slovenského zastoupení ve Vídni odbyli těmito slovy: "Dřívější usnesení vy- adřují zprevidla jen nacionální nenávisť a prosazují tak říkajíc slovensko-de- mokratiskou zvlí. Tak např. v tomto zastoupení tvrdila slovenská luza, že jen ve Vídni žije celých 60.000 Čechů a žádala pro ně ve všech směrech nejpošetile- jší nacionálně-kastovní separatismus. Nic nemůže být pro zastánce absolutismu žádoucnější, ~~ž~~ než tato slovensko-demokratiská oslovina."

Cicete se snad zeptat - nebyla snad slova klasiků marxismu nějak pokrouca na nacionálně šovinistickou redakcí? Ne pokroucena nebyla a být ani nemohla. Marx se svým mecenášem Engelsem byli sami vydavateli listu "Neue Rheinische Zei- tung" a sami určovali jeho linii. Úvodníky vždy vyjadřovali jejich společná sta- noviska.

Ened na další den klasikové své odsouzení slovenské lůzy ještě doplnili; v jejich komentáři o shromáždění v Fraze na Žofíně se mluvilo o "slovensko-demo- kratiském chování, které je tím směšnější, že právě tato Praha je po pravdě ně- mecká a češství jako samostatná lidová moc se teprve vymýšlí. Všichni pánové Če ši mluví zpravidla líp německy, než česky očemež se člověk může evidentně přesve- dčit ~~xxxxxxx~~ už v říšském sněmu. Větši- na těchto páňů není nic jiného než kreatury ala Balacký a Rieger, kteří se naol- nují protiněmeckým jedem a nedokáží nic jiného než nahrávat do ruky absolutismu

(statně už v novoročním čísle roč. 1849 se hovořilo o "Chorvatech, pandure ch, Češích a jiném neřádu", v originálu je "lustfigelksindl". V polovině ledna 1849 použili klasikové k označení Slovanů několikrát výrazu "slovanští barbaři" a došli k závěrům, že aliance Maďarů a rakouských Němců byla nezbytností.

